

РЕШЕНИЕ

№ 1983

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11584** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Е. Л. И., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ап.1, срещу Решение № 1040-21-1094/25.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-2-00999913/10.09.2021 г., издадено от длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи се, че жалбоподателката не е била уведомявана за извършвана проверка на дружеството. Твърди се, че след като от жалбоподателката не са представяни нови документи или данни, които имат значение за определяне правото и размера на обезщетението, то не е налице хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Изложени са аргументи, че съставеният констативен протокол при извършената проверка на осигурителя не представлява доказателство по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Соци се също, че изводът че дружеството не е извършвало стопанска дейност, поради което жалбоподателката не е извършвала трудова дейност и не е осигурено лице, не е подкрепен с доказателства. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателката чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото писмени доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В ТП на НОИ С.-град за Е. Л. И. от „Феникс-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са представени удостоверения приложения № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на ПОВН за периодите на определена с болнични листове временна неработоспособност: от 02.12.2016 г. до 30.05.2017 г. и от 01.01.2019 г. до 15.05.2019 г. и удостоверения приложения № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО, с данни относно правото на лицето на ПОВН по представени молба - декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане по чл. 50 от КСО за периодите от 16.05.2019 г. до 13.01.2020 г.

По подадените от дружеството данни на лицето е изплатено парично обезщетение за 239 работни дни в общ размер 14 718.35 лв. /четирнадесет хиляди седемстотин и осемнадесет лв. и 35 ст./- главница.

При осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения по КСО и спазване на осигурителното законодателство, е извършена проверка по ходите на ДОО на „Феникс-7“ ЕООД, за периода от м. 08.2004 г. до м. 08.2020 г. вкл., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-200837062/30.10.2020 г.

По данни от Търговския регистър, „Феникс-7“ ЕООД е регистрирано на 12.08.2004 г. с размер на капитала 5 000,00 лв., със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. На 24.11.2014 г. в регистъра е вписана промяна в собствеността и седалището на дружеството, като за едноличен собственик и управител е вписан Н. И. П. със седалище на дружеството: [населено място], [улица].

От изискана и предоставена информация от ТД на НАП С. - град с писма с вх. № 1042-21-10#182/27.07.2018 г. и № 1042-21-10#439/11.09.2019 г. е установено, че на дружеството „Феникс-7“ ЕООД е извършена проверка, приключила с Протокол № 11-22221518128466-073-001/17.07.2019 г. В хода на проверката е установено, че дружеството не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансови 2016 г. и 2017 г. Има подадена ГДД с вх. № 2215И0038646 от 30.03.2014 г., отнасяща се за извършвана от дружеството дейност през 2013 г., както и подадена ГДД за 2019 г.

Проверяваното дружество е регистрирано по реда на ЗДДС, считано от 18.02.2014 г., регистрация по избор независимо от облагаемия оборот. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 24.10.2014 г., при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. След датата на deregистрация по ЗДДС дружеството не е подавало и няма задължение да подава отчетни регистри по чл.124 и СД по чл.125 от ЗДДС.

При направена справка в информационните масиви на НАП - „Справка за намерените продажби в дневниците за покупки на всички фирми“ за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. за „ФЕНИКС-7“ ЕООД органите на НАП не са установили извършени продажби към други фирми.

Извършена е била и проверка за регистрирани фискални устройства с дистанционна

връзка с НАП, при която е установено, че дружеството има едно регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка с НАП с № 3637342 на съответния търговски обект с посочен адрес и търговска дейност – [населено място], район Студентски, [улица], офис с отчетени обороти за месеци 05, 06 и 12.2015г., като след тази дата няма отчетени обороти.

Установено е още, че данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по интернет с КЕП с вх. № 2215И0039147/11.03.2014 г. от Г. Ж. Г., упълномощено лице, № 2215И0047215/05.03.2015 г. и № 2215И0098679/22.11.2018 г. от Д. М. А., упълномощено лице. Въз основа на извършената проверка на НАП е направен извод за фиктивна регистрация на дружество чрез подставено лице или така нареченото мнимо представителство по отношение на дружество „ФЕНИКС-7“ ЕООД.

С цел събиране на информация от значение за изхода на проверката и установяване реалното полагане на труд в дружеството от лица, с които са сключени трудови договори и за които от задълженото лице са подавани декларации обр.1 с код 01 - трудов договор, в хода на проверката от ТД на НАП-С. са извършени насрещни проверки на физически лица, включително и на Е. Л. И..

На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК е изготвено ИИНП № 11-22221518128466- 141 - 002/10.08.2018г. на Е. Л. И.. Извършена е насрещна проверка на Е. Л. И. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. ет. 1, ап. 26. Проверката е приключена с протокол за извършена насрещна проверка № П- 22221518143679-141-001П от 23.08.2018г. При извършено посещение на адреса, лицето е намерено и му е връчено ИПДПОЗЛ № П-22221518128466-141 -002 от 10.08.2018 г. На 22.08.2018 г. в деловодството на ТД на НАП С., офис „М.“ с вх. № 15 94-06-132 от 22.10.2018 г. от името на лицето е постъпило заявление с копия от Трудов договор № 010 от 25.04.2016г.. протокол за постъпване на работа от 25.04.2016 г., Заповед № 002 от 17.07.2017г. за прекратяване на трудов договор от 25.04.2016 г. и писмена декларация. В декларацията лицето е декларирало, че работата му е била свързана с това да отговаря на телефонни позвънявания. Дейността на дружеството била свързана с телефонни преговори за ремонт и обзавеждане на заведения. О., в който е работила, се намирал в [населено място], [улица], ет. 5, № 509.

При извършената проверка е установено, че за периода от м.08.2005 г. до м. 10.2019 г. от „ Феникс-7“ ЕООД са подадени уведомления за сключени трудови договори и подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 17 лица и са изплатени ПОВН в общ размер 64 408.07 лв. за 7 лица и парични обезщетения за безработица в общ размер 55 714.72 лв. за 1 лице с последен работодател „Феникс-7“ ЕООД. Дължимите съгласно подадените данни и невнесени от дружеството осигурителни вноски за периода август 2014 г. - октомври 2019 г. са в размер 71 241.48 лв.

С цел осъществяване на проверка по разходите на ДОО от контролните органи на ТП на НОИ-С. град със Задължителни предписания № ЗД-1-21- 00822447\09.10.2020 г. е поискано от „ФЕНИКС-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представяне на документи необходими за извършване на проверката.

Изпратените до настоящия адрес на упълномощеното да подава данни на дружеството с КЕП лице до октомври 2019 г. - [населено място], [улица] Задължителни предписания на 23.10.2020 г., се връщат невръчени с отметка "преместен".

След установен контакт на контролните органи на ТП на НОИ с Н. П. в декларация с вх. № 1029-05-1994#1/24.09.2019 г. същия е декларирал, че на свое име има 77 фирми, включително и „Феникс-7“ ЕООД и за никоя от тях няма документи /счетоводни и

трудова - правни;/ няма печати; не е назначавал и освобождавал работници; не е подават данни в НАП и НОИ; не помни да е давал пълномощни на лица да работят с фирмите. Фирмите само са му продавани.

На 22.05.2018 г. е посетен адреса по седалище на дружеството - [населено място], [улица] от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, което е удостоверено с Протокол № ПТ-5-21-00418170/22.05.2018 г. При посещението на адреса е установено, че обектът е заграден и текат строително-ремонтни работи. Имало поставена табела: „Частна собственост”. Проведен е разговор със служители от „Пропуски” на сграда „М.“ /съседна на сградата с № 16/. При предоставен списък на наематели на помещения се установява, че в него не фигурира „ФЕНИКС-7” ЕООД.

В хода на извършваната проверка, на основание чл. 44 - 46 от КСО във вр. с чл. 108. ал. 2 от КСО от лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл.5. ал. 4, т. 1 от КСО, е изискано представянето на доказателства и обяснения с цел изясняване на факти и обстоятелства относно упражняваната от тях трудова дейност в „Феникс-7“ ЕООД.

Изпратените до жалбоподателката Е. Л. И. задължителни предписания № ЗД-1-21-00711927/30.01.2020 г. са й връчени на 10.02.2020 г., като във връзка с тях в деловодството на ТП на НОИ С.-град с вх. № 1042-21- 10#660/12.02.2020 г. лицето е представило копие от: УП-2 № 010/16.10.2019 г.; УП-3 № 011/16.10.2019г.; Молба № 001 за прекратяване; Споразумение № 00002 за прекратяване; Заповед № 002/17.07.2017 г. за прекратяване на трудов договор; Споразумение № 00004 за прекратяване; Заповед № 005/16.10.2019 г. за прекратяване на трудов договор; Длъжностна характеристика; Протокол за постъпване на работа 2 бр.; Трудов договор № 010/25.04.2016 г., Трудов договор № 012/25.06.2018 г. и фишове за м. 10.2018 г., м. 06.2018 г. и м. 08.2018 г.

След представяне на документите И. не се възползвала от предоставената й възможност да попълни декларация, касаеща факти и обстоятелства, свързани с трудовата й дейност във „Феникс-7“ ЕООД, с което не е съдействала за изясняване на релевантни за случая обстоятелства.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00837062/30.10.2020 г., и предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода м.04.2016 г. - м.10.2019 г., съответно на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл.5, ал.4. т.1 от КСО в регистъра на осигурените лица, обосновано е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

В тази връзка, са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00837098/30.10.2020 г. за заличаване на подадените от „Феникс-7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица, вкл. и за Е. Л. И. за периода м.04.2016 г. - м.07.2017 г. и за периода м. 06.2018 г. - м. 10.2019 г.

Задължителните предписания са изпратени на адреса на управителя на дружеството Н. И. П., както и на адреса на седалище на дружеството - [населено място], [улица], като пощенските пратки са върнати в ТП на НОИ С. - град като „получателят се е преместил на друг адрес“ и съответно „не потърсено“.

От Протокол № ПТ-5-21-00879018/14.01.2021 г. се установява, че за връчване на задължителните предписания седалището на дружеството е посетено от контролен орган на НОИ на 14.01.2021 г., но управителят на дружеството или упълномощено от него лице не са открити. В тази връзка, задължителните предписания са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО с поставяне на съобщение на табло в ТП на НОИ С. – град, снето на 26.10.2020 г.

След влизане в сила на Задължителни предписания № ЗД-1 -21-00837098/30.10.2020 г., подадените от името на „Феникс-7“ ЕООД данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода, през който дружеството не е осъществявало дейност, вкл. за жалбоподателката Е. И. за периода м.04.2016 г. -м.07.2017 г. и за периода м.06.2018 г. -м. 10.2019 г., са служебно заличени на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Предвид заличените данни по чл.5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход на Е. Л. И., подадени чрез „Феникс-7" ЕООД за периода м. 04.2016 г. -м. 07.2017 г. и за периода м.06.2018 г. м.10.2019 г. и на основание новите данни по смисъла на чл. 114. ал. 2, т. 2 от КСО е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00999913/10.09.2021 г. на длъжностно лице по чл.114, ал. 5 от КСО, на основание чл. 114. ал. 2. т. 2 и чл. 114. ал. 3 от КСО за възстановяване на добросъвестно получени парични обезщетения за периода от 02.12.2016 г. до 30.06.2019 г., в общ размер 14 718,35 лв.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-1094/25.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

По делото са представени допълнителни писмени доказателства от жалбоподателя /лист 172-175 и лист 277-301 от делото/, от ответника/лист 176-217 от делото/, от Агенцията по вписванията /лист 233-249 от делото/; от СДВР /лист 254-258 от делото/. В съдебното производство е изслушано и прието без оспорване от страните заключение на Съдебно-графологична експертиза, което ще бъде обсъдено подробно в мотивите на настоящото решение.

Разпитан е като свидетел М. Г. Б.. От неговите показания се установява, че същият познава жалбоподателката от 7-8 години, както и че са работили заедно във „Феникс 7“ ЕООД през 2016-2017 г. Жалбоподателката работила като технически секретар в офиса на фирмата на [улица]. Свидетелят е ходил там по 1-2 пъти в месеца. Работил е като анализатор на имоти.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Решение № 1040-21-1094/25.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е връчено на 02.11.2021 г., видно от известието за доставяне на лист 18 от делото. Жалбата е депозирана пред органа на 15.11.2021 г., от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „д“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на

административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган при условията на заместване е издадено и Разпореждане № РВ-3-2-00999913/10.09.2021 г., видно от представената по делото Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /лист 147 от делото/ и Заповед № 22601/30.08.2021 г. на директора на НОИ /лист 178 от делото/.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Между страните не е спорно, че жалбоподателката е получила парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане за периода 02.12.2016-30.06.2019 г. в размер на 14 718,35 лв.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В конкретния случай е налице тази хипотеза, поради което получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване, предвид новите документи и данни, които имат значение за определяне на размера на паричното обезщетение.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение

№ 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./. В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателката не може да бъде направен. Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай жалбоподателката не е извършвала трудова дейност, за която да бъдат дължими и внесени осигурителни вноски. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителното правоотношение, правилен и законосъобразен е извода на органа, че Е. И. не е притежавала качеството осигурено лице. В тази връзка неоснователно получените плащания следва да бъдат възстановени, поради което правилно директорът на ТП на НОИ е потвърдил процесното разпореждане.

По реда на чл. 193 от ГПК е открито производство по оспорване на истинността на представените от жалбоподателката Трудов договор № 010/25.04.2016 г. /лист 30 от делото/, Заповед № 002/17.07.2017 г. /лист 33 от делото/, Трудов договор № 012/25.06.2018 г. /лист 36 от делото/, Заповед № 005/16.10.2019 г. /лист 40 от делото/ и Удостоверение обр. УП-2 изх. № 010/16.10.2019 г. /лист 86 от делото/. От изслушаното заключение на Съдебно-графологичната експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че същите не са подписни от управителя на дружеството Н. И. П..

На основание чл. 194, ал. 3 от ГПК съдът приема, че Трудов договор № 010/25.04.2016 г. /лист 30 от делото/, Заповед № 002/17.07.2017 г. /лист 33 от делото/, Трудов договор № 012/25.06.2018 г. /лист 36 от делото/, Заповед № 005/16.10.2019 г. /лист 40 от делото/ и Удостоверение обр. УП-2 изх. № 010/16.10.2019 г. /лист 86 от делото/ са неистински документи и като такива следва да бъдат изключени като доказателства по делото.

Съвкупната преценка на представените по делото доказателства обосновава извод за липсата на реално положен труд от страна на жалбоподателката. Следва да се има предвид още, че в хода на съдебното производство оспорващата не ангажира никакви доказателства, свързани с извършвана от нея трудова дейност. От показанията на свидетеля М. Б. не се установяват обстоятелства, оборващи изводите на контролните органи. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, както вече беше посочено по-горе в настоящото решение. В резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновано са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими. В тази връзка се налага обоснованият извод, че жалбоподателката няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, тъй като не се установява

данни реално да е упражнявала трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение.

С оглед изложеното, съдът приема, че решението е постановено и в съответствие с целта на закона – да се предотврати неоснователното изплащане на средства от бюджета на ДОО, а неправилно изплатените средства да бъдат възстановени.

Съдът приема, че оспореното решение се явява законосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т.1 – 5 АПК.

При този изход на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определени на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Л. И., със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ап.1, срещу Решение № 1040-21-1094/25.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане № РВ-3-2-00999913/10.09.2021 г., издадено от длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО.

ОСЪЖДА Е. Л. И., ЕГН [ЕГН], с адрес:гр. С., ж.к „М.-3“, [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: